

פרשה ויקהל תשפ"ד

וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל-הַנָּשִׁים כָּל אִלְמָנָה וְכָל-אִשׁ אֲשֶׁר הִנְיָף תְּנוּפֹת זָהָב לַיהוָה:
כָּל-כְּלֵי זָהָב וְכָל-אִשׁ אֲשֶׁר הִנְיָף תְּנוּפֹת זָהָב לַיהוָה:

רש"י ויבואו האנשים על הנשים – עם הנשים וקמוכין אליהן

דעת זקנים ויבואו האנשים על הנשים – כלומר לשלול מהן תכשיטיהן כדכתיב חח ונזם וטבעת וכו' וזו הנשים שמחות וזהירות במלאכת שמים כדכתיב כל הנשים אשר נשא לבן אותנה לפיכך זכו הנשים שלא לעשות מלאכה בראש חדש לפי שבמעשה העגל לקחו תכשיטיהן בעל כרחן כדמשמע מדכתיב ויתפרקו וגו' ובמעשה המשכן שמחו בנתינה לפיכך נתן להם ר"ח ליי"ט ונ"ל דזהו ר"ח ניסן שבו הוקם המשכן ואגב אותו ר"ח משמרות כל ר"ח השנה.

טור הארוך ויבואו האנשים על הנשים – פי האנשים היו טפלים לנשים שהנשים מיהרו לבא והטעם מפני שהנשים תכשיטיהן מצוים להם מיהרו מיד להביאם ופרקו נזמיהם וטבעותיהן מיד והביאו תחלה ואחר כך האנשים אשר נמצא להם הביאו עמהם:

חידושי הרי"ם

וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים וְגו'. איתא
במקום שבע"ת עומדים אין
צדיקים גמורים יכולים לעמוד וז"ש האנשים
שחטאו בזהב העגל באו בחילא"סגי על
הנשים שלא חטאו בו, וזה פי' תשובה ע"י
שלוקח לו דרך מרצון לעשיית החטא איך
לעשות רצון עליון כמאמר עשה רצונו
כרצונך, נמצא מחזיר רצון החטא למוטב, כי
כל הרצונות אשר לא לה' המה נמצאים
באדם רק כדי ללמוד דרך לעבודתו ית'
ונמצא משיב הרצון למקומו, ובוזה המקום
אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בו כי לא
נמצא להם רצון עמוק כזה. (יב)